

Domslut

Artikel 13.1 i rådets förordning (EG) nr 1383/2003 av den 22 juli 2003 om tullmyndigheternas ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter och om vilka åtgärder som skall vidtas mot varor som gör intrång i vissa immateriella rättigheter ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att tullmyndigheterna, om innehavaren av den immateriella rättigheten inte tar något initiativ, själva inleder och genomför förfarandet enligt denna bestämmelse. Detta gäller under förutsättning att de beslut som tullmyndigheterna fattar i frågan kan överklagas för att säkerställa de rättigheter som enskilda har enligt unionsrätten och i synnerhet enligt denna förordning.

(¹) EUT C 55, 23.2.2013

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 10 april 2014 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Ehrmann AG mot Centrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

(Mål C-609/12) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Konsumentupplysning och konsumentskydd — Förordning (EG) nr 1924/2006 — Näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel — Märkning och presentation av sådana livsmedel — Artikel 10.2 — Tillämpning i tiden — Artikel 28.5 och 28.6 — Övergångsåtgärder)

(2014/C 175/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ehrmann AG

Motpart: Centrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Bundesgerichtshof – Tolkning av artiklarna 10.1, 10.2, 28.5 och 29 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel (EUT L 404, s. 9), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 116/2010 av den 9 februari 2010 (EUT L 37, s. 16) – Hälsopåståenden – Särskilda villkor – Tillämpning i tiden

Domslut

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 116/2010 av den 9 februari 2010, ska tolkas så, att upplysningsplikten i artikel 10.2 i förordningen gällde redan under år 2010 för hälsopåståenden som inte var förbjudna enligt artikel 10.1 jämförd med artikel 28.5 och 28.6 i förordningen.

(¹) EUT C 101, 6.4.2013.
